

חברים וחברות יקרים ביותר !

אני מבקשת לומר כמה משפטים

ומקווה לקלוע לדעת רבים.

נפגשנו לראשונה רק לפני ימים אחדים

ועדיין את כל השמות איננו מכירים.

הימים ביעף עוברים, חולפים

והגיע זמן פרידה לפני שהביתה שבים.

צילמנו תמונות על ימין ועל שמאל,

ניסיתי לעקוב, לרשום, אך לא הצלחתי הכל,

לעמוד בקצב הדיבור של יוסי לא כל אחד יכול !

נסענו למונטנגרו – ארץ ההרים השחורים,

לאלבניה עם רוב של מוסלמים נאורים,

למקדוניה היפה, אך הקופאת על שמרים.

שטנו באגמים, עלינו בפיתולי כבישים,

עשינו תצפיות מגשרים ומראש הרים

על נופים מרהיבים, ערוצי נחלים וגגות של בתים.

סיירנו באתרים היסטוריים ובערים עתיקות

ולא פסחנו על מדרחובים, קניונים וחנויות.

שמענו מהמדריך סקירות היסטוריות מאלפות,
מיתולוגיות יווניות, סיפורים ואגדות.

ופה חייבת האמת להיאמר:

זכינו במדריך משובח ביותר.

הידע של יוסי הוא אין סופי ומדהים,

כיצד הוא זוכר עובדות, שמות ותאריכים.

מדריך רב יכולות וכישורים,

שגם בשירה את זמננו הנעים.

הוא דאג לכל פרט, הסביר שוב ושוב,

ענה על שאלות וחזקה בכל סיבוב.

ואם התעצבן או כעס לעיתים,

הרי המשפט הבא היה שוב: "חברים וחברות יקרים".

לא נישכח לוויקטור הנהג להודות,

שאותנו הוביל בכטחה בעליות ובירידות.

לסיום, חברים וחברות יקרים, אני פונה אליכם

ומודה שהייתה לי הזכות להיות בחברתכם.

שתהייה לכולם שנה טובה,

שנת בריאות, שלום וברכה.

רותי אלקבץ